quaſ diligere poſſunt homineſ. melior eſt miſericordia dei. que noſ uocat ad unam uitam. que eſt ſine nocte. ſine triſticia. ſine fine. Labia mea laudabunt te. Pollicetur iam merito laudiſ obſequium poſt beneficia que ſe commemorat percepiſſe. ne ingratuſ remanendo pro rebuſ et indignuſ iudicaretur. Sic benedicam te in uita mea. Et ſalutem tue miſericordie tribuam. et quicquid boni ſum. tue gratie aſcribam. Et in nomine tuo leuabo manuſ meaſ. Ac ſi inquit. ſicut tu leuaſti manuſ tuaſ in cruce pro mea redemptione. ita et ego leuabo manuſ meaſ in bona operatione. Hinc et apoſtoluſ. Leuanteſ puraſ manuſ ſine ira et diſceptatione. Ille itaque in nomine eiuſ manuſ leuat. qui ſine odio et inuidia orat. qui in boniſ que agit. non ſuam ſed domini gloriam querit. Sicut adipe et pinguedine repleatur anima mea. Omniſ adepſ in ueteri lege. domino conſecratuſ erat. nec in alioſ uſuſ licite expendebatur. Adepſ ergo anime. eſt ſapientia. Pinguedo uero. eſt compunctio cordiſ et hilaritaſ. que mentem hominiſ in oratione perfundit. Orat nempe eccleſia. ut eiuſ anima diuina ſapientia repleatur. ſine qua macra eſt et ſicca exiliſ in boniſ operibuſ cito deficiat. ſi temptationiſ preſſura eam tetigerit. Pinguedo uero anime eſt recta fideſ. caritaſ non ficta. in ea fuſa pacientia. quibuſ optat ſuam repleri animam. Et labiiſ exultationiſ laudabit oſ meum. Labia exultationiſ. eſt gaudium ſpiritale. cum orantem neque aliqua malę conſcientię triſticia ſtimulat. Nam et apoſtoluſ cum dixiſſet ſine intermiſſione orate. continuo addidit. in omnibuſ gratiaſ agite. At cuiuſ mentem alicuiuſ grauiſ peccati aut criminiſ remordet memoria. non labiiſ exultationiſ laudat dominum. Si memor fui tui ſuper ſtratum meum in matutiniſ. Per ſtratum quieſ mentiſ accipitur. ſiue quatenuſque requieſ et proſperitaſ ſeculi. Oſtendit ergo noſ omni tempore dei memoreſ eſſe debere. et maxime cum a perturbationibuſ ſeculi quieſcimuſ. quando ſolent homineſ decepti proſperiſ illiuſ amittere memoriam. In matutiniſ meditabor in te. quod fit. a. m. Hoc eſt illuminatione fidei cum menſ mea luce ueritatiſ fuerit illuſtrata. meditabor. id eſt inueſtigabo. et exquiram ut precepta impleam. Et ideo. quia fuiſti adiutor meuſ. Cum enim deuſ adiuuat opera noſtra ut deo ſint digna. et mane nobiſ illuſcet. Qui ergo inquit et memor eſt dei eget adiutorio dei. ut quod meditatur opere adimpleat. Et in uelamento alarum tuarum exultabo. Cum inquit precepta tua opere impleuero. exultabo non in me. ſed in uelamento alarum tuarum. id eſt in tua protectione. ſine quo nihil poſſum facere. Ergo ne in boniſ deficiam adherebo tibi. a quo eſt non ſolum operari bonum. ſed et uelle. Unde ſequitur. Adheſit anima mea poſt te. Adheſiſſe quippe dicit eccleſia animam ſuam chriſto. ut oſtenderet quanta caritate ei coniuncta ſit. et unitate. ſecundum quod dicit apoſtoluſ. qui adheret domino unuſ ſpirituſ eſt. Nam ſicut corpuſ uiuit dum adheret anime. ita anima uiuit adherenſ deo. qui eſt uita eiuſ. Poſtea autem dicit. quod ſic ei debemuſ adherere. ut eum ſequamur. hoc eſt imitemur. Dicit enim propheta. Poſt dominum deum tuum ambulabiſ. Me ſuſcepit dextera tua. Dextera dei. filiuſ eiuſ eſt. qui ſuſcepit eccleſiam alarum ſuarum uelamine protegendam. Ipſi uero in uanum queſierunt animam meam. Iudeorum hic denotat perfidiam. qui animam chriſti. id eſt uitam eiuſ extinguere querebant. uolenteſ eum occidere. a quo debuerant expetere ſanitatem. Sed in uanum. quia nihil ei nocere potuerunt. qui tertia die ſurrexit. Introibunt in inferiora terre. Inferiora terre infernum accipimuſ. uel cupiditateſ malaſ. quibuſ infideleſ in preſenti iuſto dei iudicio permittuntur tradi in reprobum ſenſum. et poſt in inferni tradentur perpetuaſ poenaſ. Tradentur in manuſ gladii. Hoc impletum eſt. quando a romaniſ deuaſtati ſunt. Siue manuſ gladii. ultioniſ dicit uindictam. qua iudei dampnati ſunt. Parteſ uulpium erunt. Vulpeſ. regeſ et principeſ ſeculi dicit. quibuſ iudei in parteſ ſeruiendum dati ſunt. Nam et dominuſ herodem in euangelio uulpem uocauit dicenſ. Ite dicite uulpi illi. ſiue uulpeſ. diabolum et malignoſ ſpirituſ dicit. propter doloſ et multipliceſ calliditateſ. quibuſ ſpiritali nequitia perditae. quorum parteſ erunt iudei. traditi illiſ ad lacerandum. Iuxta litteram parteſ uulpium fuerunt. quia eorum cadauera. a uulpeculiſ et feriſ et beluiſ deuorata ſunt. Rex uero letabitur in deo. Rex uero ipſe eſt dominuſ. quem iudei negauerunt dicenteſ. Non habemuſ regem niſi ceſarem. Qui letatur in domino deo. patrem illum mundo annuntianſ. et omnia ſua opera ad illum referenſ. unumque ſe cum eo per diuinitatem eſſe docenſ. Ego inquienſ et pater unum ſumuſ. Laudabuntur omneſ qui iurant in eo. Iurant in ſacramento huiuſ regiſ. qui in baptiſmo ſe ei ſeruiturum promittit. qui eiuſ miliciam profitetur. quod uouet et quod uouit deuote perſoluit. Hic ergo in eo. id eſt laude dignuſ apparebit. cum eum filiuſ hominiſ confitebitur coram deo patre. et ſanctiſ angeliſ eiuſ. Cum enim dominum bene uiuendo laudamuſ. noſ utique laudabileſ efficimur. Quia obſtructum eſt. oſ loquentium iniqua. Deo gratiaſ. Iam obſtructum eſt oſ iudeorum. hereticorum. et paganorum loquentium blaſphemiaſ. Nulluſ iam aperte audet male loqui de chriſto. licet in ſuiſ cordibuſ ſubmurmurent. et quaſi phitoneſ de terra muſitent. Chriſti uero eccleſia uoce publica laudat dominum. et eiuſ magnalia glorioſo preconio perſonat in toto mundo.

Lizenz: CC-BY-NC – St. Gallen, Stiftsbibliothek, Cod. Sang. 312, p. 132 – Remigius of Auxerre, Expositio in psalmos (http://www.e-codices.ch/de/csg/0312/132)